

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

Σενάριο Σεβαστή Στρογγυλού

-Γέλα φίλε όσο θες... αν ήξερες όμως!!!

*Όχι...μην περιμένετε να μιμηθούμε, να σας πούμε σπαρταριστές ιστορίες που θα σας διασκεδάσουν, να σας γαργαλίσουμε για να γελάσετε...σας αφήνουμε να επιλέξετε το πώς, το πόσο και γιατί θα γελάσετε!

-Προσέξτε μόνο μήπως γελάσουμε εμείς μαζί σας, γιατί το σίγουρο είναι ότι γελάς πάντα με τον άλλο, ποτέ με τον εαυτό σου, αν το έκανες πιο συχνά ίσως να 'τανε καλύτερος ο κόσμος

*Πως αλήθεια μπορεί να 'ναι το στυλάκι του πρώτου γελωτοποιού;

-Να κάτι σαν Λαζόπουλος να πούμε;

*Μπα, απ' ό,τι ξέρω ο πρώτος είναι ο Θερσίτης...εκείνος ντε που έκανε χαλί τον Αγαμέμνονα. Τον κατηγόρησε για την πλεονεξία του, τον ξεμπρόστιασε μπροστά στο στράτευμα αποκαλώντας τον γυναικούλα κι αν δεν παρενέβαινε ο Δυσσέας να τον ξυλοκοπήσει και να αποκαταστήσει την τάξη- της αριστοκρατίας βέβαια- μάλλον ο Θερσίτης θα έπρεπε να πληρώσει τον οβολό του για να περάσει στον κάτω κόσμο.

-Σίγουρα φθηνότερα στοιχίζει από τα σημερινά γραφεία κηδειών...

*Και καλά ο πρώτος σατιριστής...ο σατιριζόμενος όμως;

-Μην ψάχνεις πολύ...Βλέπε τον τύπο του Λάκη του γλυκούλη...προς το πονηρότερο βέβαια...Ο Μαργίτης είναι ο τύπος του χαζούλη, του επιπόλαιου άνδρα που καταπιάνεται με πολλά αλλά δεν καταφέρνει να ολοκληρώσει τίποτα, μάλιστα το σκάει από τη γυναίκα του την πρώτη νύχτα του γάμου από το φόβο του και ασχολείται με το να γίνει μουσών θεράπων και αιιδός.

* Και καλά το όνομα του ποια ρίζα έχει;

-Η ρίζα μαγκρίτ του ονόματος του παραπέμπει σε πληθώρα αποχρώσεων από τον άγριο, τον μανιακό, τον ηλίθιο ως τον μοναχικό παρατηρητή, από αυτόν που καταπιάνεται με ανόητες ασχολίες, τον τύραννο, τον ψεύτη ως τον δειλό που τρέμει απ' τον φόβο του απέναντι στον κόσμο, από τον τσεχοφικό άντρα ως το θηρίο που κομματιάζει τον εαυτό του.

*Α καλά...κι εγώ είχα την εντύπωση πως μαδούσε μαργαρίτες...(φάπα)

Α.Πε(αι)δί(εί)α πολέμου:

*Πάντα στουρνάρι ήμουνα στο να χαρακτηρίζω τις γενικές...Αυτός ο πόλεμος αποτελεί αίτιον ή αιτιατόν; Και χρειάζεται ο πόλεμος παιδεία; Μήπως παραλογιζόμαστε; Άσε να το πουν οι θεατές...και τα κείμενα.

-Θυμάσαι τον Αρχίλοχο; Μια προσωπικότητα που ακροβατεί ανάμεσα στην αριστοκρατικότητα της καταγωγής του πατέρα του Τελεσικλή και τη δουλική καταγωγή της μάνας του Ενιπούς. Σαν να μην έφτανε η κρίση ταυτότητας του, όπως θα έλεγε η σύγχρονη

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

ψυχανάλυση, προστίθεται στο παζλ της προσωπικότητας του και ο ανεκπλήρωτος έρωτας του για τη Νεοβούλη.

*Ο πεθερός αρνείται να του τη δώσει και εκείνος αντιδρά με τους σκωπτικούς του στίχους οδηγώντας τον επίδοξο πεθερό του και τις κόρες του σε αυτοκτονία από ντροπή. Σε μια εποχή που το πολεμικό ηρωικό ομηρικό ιδεώδες ήταν στην ακμή του το να βρεθεί ένα απολειφάδι να αμφισβητήσει μια τέτοια αξία απομυθοποιώντας την και προβάλλοντας το αγαθό της ζωής και της ειρήνης αποτελούσε πραγματικά επανάσταση.

-Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι τον είχαν αποκηρύξει οι Σπαρτιάτες γιατί ερχόταν σε αντίθεση με το δικό τους ιδεώδες.

* Μάλιστα ο Πίνδαρος τον κατηγορούσε ως «ψογερόν, βαρυλόγοις έχθεσι παινόμενον».

Απόσπασμα από ποίημα.....

-Η τρέλα του πολέμου το κατεχοχόν μοτίβο του Αρχίλοχου

Απόσπασμα από ποίημα.....

*Και όσο για τη γελοιοποίηση του στρατηγού που νομίζει ότι κατακτά το σύμπαν:

Απόσπασμα από ποίημα.....

-Και η ευτέλεια των ηρωικών κατορθωμάτων:

Απόσπασμα από ποίημα.....

*Η απλότητα μιας συνειδητοποίησης που σπάει κόκκαλα:

Απόσπασμα από ποίημα.....

-Και το ρητορικό ερώτημα:

Απόσπασμα από ποίημα.....

*Και η ελπίδα τιμωρίας των πολεμοχαρών:

Απόσπασμα από ποίημα.....

_Η προσβολή στον προστάτη θεό του πολέμου:

Απόσπασμα από ποίημα.....

Ύστερα απ' όλα αυτά δεν είναι καθόλου παράξενο που ο θάνατος τον βρίσκει γύρω στα 640 π.Χ, όταν κάποιος ονόματι Καλώνδας τον φονεύει. Η δε Πυθία υπερασπιζόμενη τον υπηρέτη της Μούσας Αρχίλοχο, δε διστάζει διώξει τον φονέα του από το ιερό: «Μουσάων θεράποντα κατέκτανες; έξιθι του ναού».

*Δεν ξέρω γιατί αλλά ένας μυριβηλικός καραγκιοζάκος ή ακόμα και ένα σωκρατικό δαιμόνιο φαίνεται να με παρασύρει σε μια άλλη πολεμική εποχή, το 1944 όταν ο Σεφέρης γράφει τον τελευταίο σταθμό του...σαν να αρχιλοχίζει μου φαίνεται κι αυτός...

Απόσπασμα από Τελευταίο Σταθμό

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

-Φαίνεται ότι τόχει το όνομα του Μιχαλιού να 'ναι συνώνυμο του θύματος. Έχεις ακούσει για τον καρυωατακικό Μιχαλιό της Μικρασιατικής;

Δραματοποίηση : Ο Μιχαλιός του Καρυωτάκη

*Καλά μιλάμε φρίκαρα...Είπαμε σαρκασμός...αλλά μέχρι εσχάτων;

-Κι αυτά δεν είναι τίποτα μπροστά στην απογύμνωση των πολιτικάντηδων και των καραβανάδων που όλοι πασχίζουνε για το λουφέ όπως μας τονίζουν ο Σεφέρης κι ο Σουρής; Άσε όμως καλύτερα να τα μελετήσουνε στα βιβλία... όλα έτοιμα θα τα δίνουμε;

*Σαν να ενώνονται οι εποχές ...στην αδιάψευστη δύναμη του κέρδους...

- Πάντως ο πόλεμος δημιουργεί και ήρωες θυμόσοφους , όπως για παράδειγμα το Γέρο του Μοριά

Αποσπάσματα από Ιστορικά Ανέκδοτα του 21

*Αλλά και τη ρεμπέτικη υποδοχή απέναντι στο Μουσολίνι δε μπορούμε να μην τη θαυμάσουμε... Η διακωμώδηση του εχθρού με στόχο κυρίως την αποδυνάμωση του, έχει τις ρίζες της στις μονομαχίες της Ιλιάδας, στα χιζά των Αράβων, στο χαρακίρι των Ιαπώνων, αλλά στην πιο λαϊκή εκδοχή στα ακληρήματα ή αλληλοσατιρισμούς. Εκτός από την πολύ γνωστή μας Σοφία Βέμπο που κάνει προσπάθεια να ενθαρρύνει τους Έλληνες έναντι των Ιταλών στον ελληνοϊταλικό πόλεμο το ρεμπέτικο τραγούδι έρχεται να εκπροσωπήσει τη λαϊκή κουλτούρα και να διακωμωδήσει στο έπακρο τον εχθρό:

Το τραγούδι "το όνειρο του Μπενίτο" είναι η παρωδία σε εκτέλεση Μάρκου Βαμβακάρη Χατζηχρήστου Τραγούδι και προβολή φιαφανειών

Β.Πε(αι)δί(εί)α φτώχειας και καρτερικότητας

-Έχει η παιδεία φτώχεια ή η φτώχεια δημιουργεί παιδεία; Παραλογίζομαι!!!

*«Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος» θα σου απαντούσε κι ο Λουκιανός, γι αυτό κι όλοι προσκολλώνται στους πλούσιους...να φάνε κανένα αποφάϊ. Άσε που κι ο αριστοφανικός πλούτος είναι τυφλός και δεν ξέρει που πηγαίνει...

-Πάντως ρε παιδάκι μου καμιά φορά σκέφτομαι πως είναι προτιμότερο να μην έχεις μία...δεν βρίσκεσαι έτσι στο στόχαστρο κανενός, όχι σαν τον φουκαρά τον αυτοκράτορα Μαυρίκιο που τον διαπόμπευαν στον ιππόδρομο ως γαϊδουροκαβαλλάρη και κερεμμυδοστεφάνωτο...τι τραβά κι αυτό το συμπαθές τετράποδο το γαϊδούρι στη Σάτιρα!!!

*Απ' ό,τι φαίνεται όμως υπάρχουν και πολλά συμπαθή δί-ποδα στο Βυζάντιο όπως ο φουκαράκος ο Πτωχοπρόδρομος...

Απόσπασμα από Πτωχοπρόδρομικά....

-Πάντως μπορούσαν οι έχοντες να λεηλατήσουν τα πάντα αρκεί στο τέλος να μετανοήσουν για τα ατοπήματα τους....

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

Απόσπασμα από Δαβίδ

*Με τόση αδικία και υποκρισία διόλου παράξενη η αντίδραση του Άγνωστου Χίου ποιητή:

Απόσπασμα από Δαβίδ

-Πάντως εδώ που τα λέμε υπάρχουν και άρχοντες που χαίρονται για το δικό τους πλούτο και θρηνούν για τη φτώχεια του άλλου...

Ποίημα Αλέξανδρου Ρίζου Ραγκαβή: Θρηνόγελως

*Εγώ όμως κόλλησα στο γαιδούρι! Το ήξερες ό,τι εκτός από πείσμα διαθέτει αντοχή, υπομονή και καρτερικότητα; Να σαν το λαό μας... κοντεύει να την πάθει σαν το γάιδαρο του Χότζα. Γι αυτό κι ο Βάρναλης με την μπαλάντα του κυρ Μέντιου αφήνει το δυστυχές τετράποδο να πει τα βάσανά του...

Κώστα Βάρναλη: Η μπαλάντα του κυρ Μέντιου

-Τώρα μου 'ρθε φλασιά. Θυμάσαι τον κυρ Παντελή που στην περίοδο της χούντας είχε μέσα από συναλλαγές εξασφαλίσει φήμη πλουτοκράτη;

Πάνου Τζαβέλλα: Ο κυρ Παντελής

*Μη μου πεις όμως ότι και το να κάθεσαι δεν αποτελεί γνώρισμα του Ρωμηού, πασών των ηλικιών και πασών των εποχών...

Γεωργίου Σουρή: Ρωμηός Δραματοποίηση

Γ.Πε(αι)δί(ει)α αμφισβήτησης

-Τώρα μάλιστα. Στο θέμα μας... να αμφισβητήσει κανένας την παιδεία ή αμφισβητώντας παιδεύεται... μη μου βάζετε δύσκολα, θα σας αμφισβητήσω...

*Μπορεί αλήθεια το γέλιο να είναι πικρόχολο, αλλά η Σάτιρα ως θυγατέρα του Μώμου και της Αλήθειας δε μπορεί να σιωπήσει απέναντι σε εξόφθαλμες καταπατήσεις αξιών.

-Μοιάζει λίγο περίεργο, αλλά οι περισσότεροι σατιρικοί δημιουργοί μοιάζουν λίγο με το θερβαντικό πρότυπο του Δον Κιχώτη που κυνηγούν ονειροφантаσιές χιμαιροκυνηγού.

*Ρομαντικοί αλλά και αυτοσαρκαστικοί πιστεύουν σε έναν αναμορφωτικό ρόλο της σάτιρας και δε διστάζουν να παλέψουν ενάντια σε συστήματα χρόνια διαβρωμένα.

-Αρκετές φορές όμως ο σατιρικός στέκεται κριτικός απέναντι σε σύγχρονα ίσως και καινοτομικά ρεύματα της εποχής του εκπροσωπώντας «μια μέση κοινή γνώμη». Μια τέτοια περίπτωση είναι αυτή του Αριστοφάνη που μέσα από το έργο του αμφισβήτησε και διακωμώδησε πολλούς συγχρόνους του όπως ο Περικλής, ο Κλέωνας, ο Ευριπίδης και ο Σωκράτης.

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

*Η σάτυρα του για τον Σωκράτη αποτελεί τον ηθικό αυτουργό της παραπομπής σε δίκη του μεγάλου δασκάλου και της συνακόλουθης εκτέλεσης του με το κώνιο. Μπορεί ο Αριστοφάνης να μην είχε τέτοια κίνητρα, έδωσε όμως τα ηθικά όπλα στους αντιπάλους του Σωκράτη να τον βγάλουν από τη μέση.

-Οι Νεφέλες δεν είναι παρά οι ουτοπικές εκείνες θεότητες, στις οποίες πιστεύει ο Σωκράτης. Ο Στρεψιάδης, ένα άλλο τυπικό είδος Μαργίτη, γέροντας, μπεκρής, απατεωνάκος πλησιάζει το Σωκράτη για να του μάθει κόλπα να καλύπτει τις απατεωνιές του. Επειδή ο ίδιος αποδεικνύεται ανεπίδεκτος μαθήσεως παραπέμπει για μάθηση το γιο του στο Σωκράτη. Μετά το πέρας της διδασκαλίας ο γιος αποδείχεται τόσο καλός μαθητής, ώστε δε διστάζει να σπάσει στο ξύλο τον πατέρα του, ενώ οι Νεφέλες ξεσπούν σε βροχή.

*Ο υπαινιγμός είναι σαφής....ο Αριστοφάνης καταλογίζει στο Σωκράτη ότι διαφθείρει τους νέους. Ήδη τα παραδείγματα του αρχηγού των τριάκοντα Κριτία καθώς και του χαμαιλέοντος Αλκιβιάδη προστίθενται για να αποδώσουν την παροιμία «Μ' όποιο δάσκαλο καθίσεις τέτοια γράμματα θα μάθεις...». Πολύ απλουστευτική και γενικευτική λογική. Είναι όμως έτσι; Ο Αριστοφάνης βρίσκει την ευκαιρία μέσα από το έργο να θίξει πολλά από τα άλυτα κοινωνικά προβλήματα της εποχής όπως ο συνεχής πόλεμος(παρουσιάζεται λίγο πριν τη Σικελική εκστρατεία),η δικομανία των Αθηναίων, τα οικονομικά προβλήματα, η αδυναμία της εκπαίδευσης να επιλύσει τα ουσιαστικά προβλήματα του πολίτη. Στο απόσπασμα που παρατίθεται αναδεικνύεται η άλλη όψη του νομίσματος, όταν ο μεγάλος δάσκαλος προσεγγίζεται μόνο και μόνο για να δώσει ηθικό έρεισμα στις απατεωνιές του γέροντα. Η κωμωδία αποτελεί καθρέπτη της απεικόνισης της κοινωνίας της εποχής:

Θεατρικό απόσπασμα από Νεφέλες Αριστοφάνη

- Ας δούμε όμως αν η άλλη όψη του Αριστοφάνη ως προς τη χαρακτηρισολογία του Σωκράτη ανταποκρίνεται προς την πραγματικότητα:

Κεφ 18 (15-44)Απολογία του Σωκράτη του Πλάτωνα

*Η παρομοίωση του Σωκράτη με αλογόμυγα που τσιγκλά το παχύ άλογο σε αυτή την αριστουργηματική ειρωνεία, δίνει το έναυσμα σε μία νέα σωκρατική απολογία, αυτή του Βάρναλη, στην «Αληθινή Απολογία του Σωκράτη»,1932 σε μια πάλι διχόνοη και διχασμένη εποχή:

Βάρναλη: Η αληθινή απολογία του Σωκράτη Απόσπασμα

-Βέβαια ο Σωκράτης δεν είχε επιλέξει να γράφει...προτιμούσε την αμεσότητα του προφορικού λόγου. Αυτό βέβαια τον προφύλαξε από την εργοκριτική, του στέρησε όμως το δικαίωμα μιας πραγματικής γραπτής απολογίας...

* Μιας κι ο λόγος περί αμφισβήτησης θυμάσαι έναν σατιρικό, μαχητικό και πατριώτη; Αυτός έρχεται πολλούς αιώνες αργότερα για να στηλιτεύσει τη διάβρωση μιας αμαθούς εξουσίας που αρνείται για λόγους αυστηρά συμφεροντολογικούς να αντιληφεί τη σημασία της γνώσης: Αυτή η εξουσία αλλότρια ως προς την εθνική ταυτότητα αλλά και γηγενής

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

κάνει τον συγγραφέα του Ρωσαγγλογάλλου, κατά πηγές το Ρήγα, να εκραγεί απέναντι στους «προστάτες» Ρώσους Άγγλους και Γάλλους της πατρίδας :

Ρωσαγγλογάλλος (πολύ μικρό απόσπασμα)

-Με την γνωστή του ειρωνεία ο Ροΐδης στρέφεται προς την ηθική ανάγκη του Έλληνα να έχει φίλους σε άλλα έθνη:

Απόσπασμα από Ροΐδη

*Ο προύχοντας όμως δεν θέλει τα γράμματα και τα εξ' αυτών προερχόμενα:

Αλέξανδρου Σούτσου: Επιστολή Δραματοποίηση

Δ.Πε(αι)δί(εί)α διγλωσσίας

-Άλλο πάλι τούτο! Κι εγώ θεωρούσα προσόν το να μιλάς δύο γλώσσες, λογίεσαι για γλωσσομαθής.

* Ναι! Εκτός αν κόβεις τη δική σου γλώσσα στα δύο, και κόβοντας την ξεχνάς ποιος είσαι και που σου πάνε τα τέσσερα

-Έχεις αλήθεια αφουγκραστεί το θυμό του Παλαμά απέναντι στους φορείς μιας παρηκμασμένης πατρίδας;

Απόσπασμα από Σατιρικά Γυμνάσματα Παλαμά

*Μήπως η αλογόμυγα του Σωκράτη μετενσαρκώνεται σε κάθε εποχή; Μάλλον θα προτιμούσα το χάιδεμα μιας παιχνιδιάρας πεταλούδας:

Κων/νου Σκόκου: Συμβουλαί νονού προς βαφτισιμιό γύρω από τη χρήση της γλώσσας...

-Η διγλωσσία δε φαίνεται να αποτελεί ιδίωμα των πολιτικών μόνο! Ένας ολόκληρος λαός για ακόμα μια φορά διχονοεί στην προσπάθεια του να βρει ιδεολογικό έρεισμα. Καταφεύγει στο αρχαιοελληνικό παρελθόν που εξιδανικεύει με πολλά βέβαια έκτροπα, και όχι μόνο φιλολογικά.

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης σαρκάζει για τις ακρότητες της εποχής, 1893:

Απόσπασμα Ροΐδη

*Ο Διονύσιος Σολωμός δε διστάζει να ειρωνευτεί τους υποστηρικτές της λόγιας= ευγενούς γλώσσας, ακόμη και να απονεύει τα δικά του εύσημα ειρωνείας στις περισπωμένες και τις βαρείες....

Διονυσίου Σολωμού απόσπασμα

-Αλλά μια και περί γραμματικής ο λόγος αξίζει να παραθέσουμε το ακόλουθο απόσπασμα από το Μωρίας εγκώμιον του αναγεννησιακού Έρασμου(16ος αι).Μιλά η Μωρία:

Απόσπασμα από το Μωρίας Εγκώμιον

*Μπορεί κανείς να φανταστεί πως θα αντιδρούσε κάποιος λόγιος παρελθόντων αιώνων απέναντι σε ένα διάλογο σημερινών νέων... όπως αυτός που παρατίθεται παρακάτω. Αν είχε μαλλιά, θα σηκώνονταν οι τρίχες όρθιες...αλλά επειδή τα μαλλιά ήταν γνώρισμα των

**Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων**

μαλλιαρών=δημοτικιστών, μάλλον θα φορούσε καπέλο για να αποφύγει τους ρύπους της αργκώ ή και για να αποφύγει τη δημόσια έκθεση της φαλάκρας του:

Διάλογος σε αργκώ δύο νέων

-Σαφώς ο παραπάνω διάλογος θα μπορούσε να γίνει αφορμή επεισοδίων ανάλογου βεληνεκούς με αυτά των Ορεστειακών(6 έως 9 Νοεμβρίου 1903) και των Ευαγγελικών(1901) κατά τα οποία δεν νοούνταν αρχαίες τραγωδίες ή ευαγγέλιο να μεταφράζονται στη δημοτική.

*Αλλά ο ελληνισμός και η ελληνικούρα φαίνεται ότι αποτελούσε αίτημα κατά τη ρωμαϊκή εποχή ιδίως για την τάξη των πατρικίων: Ο Γιουβενάλης(60-140 μ.Χ) συνδυάζοντας ανθελληνισμό και μισογυνισμό γράφει

Απόσπασμα Γιουβενάλη (Decimus Junius Juvenalis, Satura VI στ. 187-193)

-Ο ελληνοπρεπισμός δεν ξεφεύγει από την καβαφική σάτιρα για τον «Ηγεμόνος εκ Δυτικής Λιβύης» που πήγε στην Αλεξάνδρεια:

Κων/νου Καβάφη: ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης

*Προφανώς σήμερα έχουμε γεμίσει από «ηγεμόνες εκ Δυτικής Λιβύης», μόνο που αντί των Ελληνικών προσπαθούν με την επιτήδευση των διασήμων να μαθαίνουν μια γλώσσα αρεστή στους Ευρωπαίους εταίρους, αποτινάζοντας τον ελληνισμό, λιγουρευόμενοι τα officia της ένταξης στον κοσμοπολιτισμό...

Ε. Σάτιρα παιδείας

-Επειδή όμως ο πόνος της γλώσσας φαίνεται ότι σχετίζεται με έναν άλλο ιδιάζοντα πόνο, αυτόν της παιδείας δεν μπορούμε παρά να ρίξουμε τη δική μας αλλήθωρη ματιά, ήγουν στραβοκοίταγμα στα διαχρονικά επίκαιρα της Παιδείας μας μέσα από το φακό μιας γνωστής –άγνωστης Χίας στιχοπλόκου και στιχοκτόνας ριμαδόρου:

Παιδείας Σάτιρα θεατρικό

ΣΤ. Παιδείας παράπλευρες απώλειες

*Μπορείτε βέβαια να έχετε το χάρισμα του να μην είσατε σοφός,

- αλλά να είσατε υγιής,

*κακός πλην βιολογικά αρτιμελής και σωματικά εύρωστος μαθητής.

- Μπορείτε ακόμα να είσατε ακατάρτιστος δάσκαλος, αλλά ιδανικός οικογενειάρχης.

*Η λογική των ισορροπιών επιβάλλει να αισθανόμαστε πρωτογενώς και αδιαλείπτως ότι προτεραιότητα έχει η γνώση της ζωής και ζωή σημαίνει πρώτα απ' όλα αίσθηση...αν είναι και έκτη ακόμα καλύτερα...

-Αρκετοί από τους λόγιους είχαν ανακαλύψει αυτήν την αλήθεια, όπως ο Ραγκαβής με το επίγραμμά του:

Επίγραμμα Ραγκαβή

*Αλλά και η λαϊκή Κρητικιά μούσα, προσφιλής προς τη σάτιρα που είναι:

Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων

Μούσα κακόκεφη

και θυμωμένη

που ξεθυμαίνει

φαίνεται να μην προτιμά δάσκαλο για ταίρι γιατί άλλοτε είναι πεινάλας, άλλοτε χωρίς δράση:

Αποσπάσματα από δημοτικά τραγούδια

-Άλλη Ηπειρώτισσα κορασιά επαναστατεί για το πάντρεμα της με δάσκαλο γιατί:

Δημοτικό τραγούδι

*Μόνο μια Πελοποννήσια κόρη δέχεται να πάρει δάσκαλο:

Δίστιχο

_Η απαξίωση του επαγγέλματος ξεκινά από πολύ παλιά. Από την Ξανθίππη του Σωκράτη, μέχρι τη Μωρία του Έρασμου που σούρνει τα εξ' αμάξης στους γραμματικούς...(μπιπ λογοκρισία λόγω των παρισταμένων)και ..η ζωή ...συνεχίζεται ...

*Οι παραινέσεις προς το σοφό για τα παθήματα του δεν έχουν τελειωμό. Οι απώλειες που κυρίως έχουν σχέση με τις στερήσεις της χαράς της ζωής γράφουν τη δική τους ιστορία:

Ζαχαρία Παπαντωνίου:Σοφός

-Αλλά ο ανένδοτος σοφός μας ακολουθώντας ως Δον Κιχώτης το δικό του όνειρο χάνει το όνειρο μιας απτής ζωής:

Δον Κιχώτες: Καρυωτάκη

*Θύμα των πόθων του κι ο δάσκαλος του Σουρή εκτός από το παράσημο της ανοιχτής παλάμης, παίρνει και το εύσημο της εμμονής του στη γνώση:

Γεωργίου Σουρή: Ο δάσκαλος Δραματοποίηση

-Εκτός όμως από το δάσκαλο υπάρχει και ο μαθητής... ο ευφυής:

Τραγούδι :Βασίλη Παπακων/νου: Ιδιαζόντως ευφυής

*...ο πιο καλός:

Τραγούδι : Γιώργου Ζαμπέτα: Ο πιο καλός ο μαθητής

-...ο ερωτευμένος:

Πασχάλης, Going Through: Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο

* Θα μας συγχωρήσετε που σας αφήσαμε να επιλέξετε...

-που δεν σας δίνουμε μια έτοιμη γνώση, αλλά κάποια προς ανίχνευση...για να ονειρεύεστε, να τολμάτε και να δημιουργείτε.

Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθους Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων

*Για να αφήνετε ένα μικρό περιθώριο πιθανοτήτων σε ότι μέχρι τώρα πιστεύατε...για να αμφιταλανεύεστε σε ένα περιπαιχτικό **ή**. Είναι γενική της αιτίας ή του σκοπού αυτή η γενική των θεματικών ενοτήτων; Διαλέχτε και στηρίξτε την επιλογή σας...

Το διαζευκτικόν ή του Γιάννη Ρίτσου

Σεβαστή Στρογγυλού Γ.Ε.Λ Καμινίων

Παρουσίαση Ευθύ(οί)μων ήθος Πολιτισμικό πρόγραμμα 2008-2009 για το Λύκειο
Καμινίων

Σεβαστή Στρογγυλού Γ.Ε.Λ Καμινίων